Über dieses Buch

Dies ist ein digitales Exemplar eines Buches, das seit Generationen in den Regalen der Bibliotheken aufbewahrt wurde, bevor es von Google im Rahmen eines Projekts, mit dem die Bücher dieser Welt online verfügbar gemacht werden sollen, sorgfältig gescannt wurde.

Das Buch hat das Urheberrecht überdauert und kann nun öffentlich zugänglich gemacht werden. Ein öffentlich zugängliches Buch ist ein Buch, das niemals Urheberrechten unterlag oder bei dem die Schutzfrist des Urheberrechts abgelaufen ist. Ob ein Buch öffentlich zugänglich ist, kann von Land zu Land unterschiedlich sein. Öffentlich zugängliche Bücher sind unser Tor zur Vergangenheit und stellen ein geschichtliches, kulturelles und wissenschaftliches Vermögen dar, das häufig nur schwierig zu entdecken ist.

Gebrauchsspuren, Anmerkungen und andere Randbemerkungen, die im Originalband enthalten sind, finden sich auch in dieser Datei – eine Erinnerung an die lange Reise, die das Buch vom Verleger zu einer Bibliothek und weiter zu Ihnen hinter sich gebracht hat.

Nutzungsrichtlinien

Google ist stolz, mit Bibliotheken in partnerschaftlicher Zusammenarbeit öffentlich zugängliches Material zu digitalisieren und einer breiten Masse zugänglich zu machen. Öffentlich zugängliche Bücher gehören der Öffentlichkeit, und wir sind nur ihre Hüter. Nichtsdestotrotz ist diese Arbeit kostspielig. Um diese Ressource weiterhin zur Verfügung stellen zu können, haben wir Schritte unternommen, um den Missbrauch durch kommerzielle Parteien zu verhindern. Dazu gehören technische Einschränkungen für automatisierte Abfragen.

Wir bitten Sie um Einhaltung folgender Richtlinien:

+ *Nutzung der Dateien zu nichtkommerziellen Zwecken* Wir haben Google Buchsuche für Endanwender konzipiert und möchten, dass Sie diese Dateien nur für persönliche, nichtkommerzielle Zwecke verwenden.

+ *Keine automatisierten Abfragen* Senden Sie keine automatisierten Abfragen irgendwelcher Art an das Google-System. Wenn Sie Recherchen über maschinelle Übersetzung, optische Zeichenerkennung oder andere Bereiche durchführen, in denen der Zugang zu Text in großen Mengen nützlich ist, wenden Sie sich bitte an uns. Wir fördern die Nutzung des öffentlich zugänglichen Materials für diese Zwecke und können Ihnen unter Umständen helfen.

+ *Beibehaltung von Google-Markenelementen* Das "Wasserzeichen" von Google, das Sie in jeder Datei finden, ist wichtig zur Information über dieses Projekt und hilft den Anwendern weiteres Material über Google Buchsuche zu finden. Bitte entfernen Sie das Wasserzeichen nicht.

+ *Bewegen Sie sich innerhalb der Legalität* Unabhängig von Ihrem Verwendungszweck müssen Sie sich Ihrer Verantwortung bewusst sein, sicherzustellen, dass Ihre Nutzung legal ist. Gehen Sie nicht davon aus, dass ein Buch, das nach unserem Dafürhalten für Nutzer in den USA öffentlich zugänglich ist, auch für Nutzer in anderen Ländern öffentlich zugänglich ist. Ob ein Buch noch dem Urheberrecht unterliegt, ist von Land zu Land verschieden. Wir können keine Beratung leisten, ob eine bestimmte Nutzung eines bestimmten Buches gesetzlich zulässig ist. Gehen Sie nicht davon aus, dass das Erscheinen eines Buchs in Google Buchsuche bedeutet, dass es in jeder Form und überall auf der Welt verwendet werden kann. Eine Urheberrechtsverletzung kann schwerwiegende Folgen haben.

Über Google Buchsuche

Das Ziel von Google besteht darin, die weltweiten Informationen zu organisieren und allgemein nutzbar und zugänglich zu machen. Google Buchsuche hilft Lesern dabei, die Bücher dieser Welt zu entdecken, und unterstützt Autoren und Verleger dabei, neue Zielgruppen zu erreichen. Den gesamten Buchtext können Sie im Internet unter `http://books.google.com` durchsuchen.

Uit de Dierenwereld

door een

EX SCHOOLMEESTER

2e druk met platen.

Lith. v. E. J. Roz & Co

Digitized by Google

952 E 34

HUMORISTISCHE LEGENDEN.

Digitized by Google

Weil ich nun die preiswürdige Gabe
Zu dichten vom Sankt Apoll erhalten habe,
So habe, statt dasz man sonst in Proza erzählt,
Dafür einem sehr schönen Reim erwählt.

Wenn ich aber nach rechtem Maasz und Ehle,
Gleich nicht alles, wie's sich ziemt hätte, erzähle,
So weisz doch der geneigte Leser schon,
Dass man so was nennt Volkston.

JOBSIADE.

Digitized by Google

Digitized by Google

321121

UIT DE DIERENWERELD.

HUMORISTISCHE LEGENDEN,

IN

RIJMELENDE KREUPELVERZEN,

DOOR EEN

EX-SCHOOLMEESTER.

TWEEDE DRUK.

MET PLATEN.

UTRECHT,
C. VAN DER POST JR.
1872.

Digitized by Google

GEDRUKT BIJ G. A. VAN HOFTEN, TE UTRECHT.

Digitized by Google

AAN DEN LEZER DEZER LEGENDEN.

Ik acht het geheel overbodig, bij het geëerd Publiek mij te regtvaardigen nopens den op het titelblad geplaatsten pseudoniem Ex-Schoolmeester; dewijl er, naar het mij voorkomt, wel niemand veel belang bij heeft, om te weten, of die benaming eene realiteit, dan wel eene bloote fictie zij. — Alleen zal ik er dit van zeggen, dat zij niet geheel denkbeeldig is, of als uit de lucht gegrepen moet beschouwd worden.

Het overige van den titel zal, ik vertrouw, althans hoop het, de verwachting van den Lezer niet te hoog spannen, noch, wat erger zou wezen, die, bij slot van rekening, geheel en al beschamen.

Wat de stukjes zelve betreft, ik heb daarin, zoo te zeggen, mijn eigen weg bewandeld, zonder mij juist aan eenig voorbeeld, van wien ook, in dit genre *van rijmelpoëzie te binden. Het* Imitatores, servum pecus *toch van den grooten kunstregter Horatius is niet vergeefs ter waarschuwing geschreven, en verdient nog wel met gulden letters te prijken boven den lessenaar van menigeen, die zijne offergaven op het altaar der Muzen wenscht neder te leggen, en de hoop koestert,*

Digitized by Google

door die Dames met een vriendelijken hoofdknik verwaardigd te zullen worden. Overigens zijn het, zoo als ieder ziet, dartele en dikwerf barokke invallen van het oogenblik, wanneer de geest zich eens boven de koude en ontmoedigende eentoonigheid van het dagelijksche leven verheft, en dan met luchtige sprongen in eene denkbeeldige wereld rondtuimelt. Als zoodanig hebben ze mij, bij de zamenstelling, menig genoeglijk uurtje verschaft; als zoodanig, hoop ik, dat ze bij het meer jeugdige Geslacht niet geheel onwelkom zullen wezen.

Ik besluit deze korte toespraak met de bede

Aan de joolige Jeugd, om een weinig attentie:
Aan de Geleerden en Dichters van naam, om een heele boel conniventie;
En eindelijk aan de Kunstregters, om een genadige sententie. —
Wat de schoone Sekse betreft: vindt zij geen zwier,
Niets aardigs of prettigs in de Versjes; *enfin*, leest zij ze niet met pleizier,
Och, ze zijn nog altijd goed voor papiljotten-papier.

Z . . . . . B . . . R.

Deze Humoristische Legenden zijn door het publiek zoo gunstig opgenomen, dat de Uitgever met vertrouwen een nieuwen druk het licht doet zien en er een viertal platen aan heeft toegevoegd.

De Uitgever.

Digitized by Google

INHOUD.

Bladz.

DE HAAS . . . . . 3.

DE SPRINKHAAN EN DE KIKVORSCH . . . . . 8.

DE ZWAAN. . . . . 14.

DE MUG. . . . . 17.

DE PAD EN DE HUISJESSLAK . . . . . 21.

DE KALKOEN . . . . . 27.

DE HUISHAAN . . . . . 31.

DE MUSCH . . . . . 36.

DE GARNAAL. . . . . 42.

DE HEN. . . . . 45.

HET STEKELBAARSJE . . . . . 52.

DE TUINSPIN . . . . . 55.

Digitized by Google

Bladz.

HET VARKEN . . . . . 59.

DE VOS . . . . . 66.

DE MOL . . . . . 73.

DE KOEKOEK . . . . . 80.

HET SCHAAP . . . . . 87.

DE NACHTEGAAL. . . . . 94.

AANTEEKENINGEN . . . . . 105.

Digitized by Google

HUMORISTISCHE LEGENDEN.

Digitized by Google

DE HAAS.

Hazen, vossen, jagers en honden
Worden zelden zamen gevonden.

De Haas is, in vergelijking met een Konijn,
Zoo groot bijna als een rhinoceros bij een zwijn;
Ook graaft hij, als 't konijn, geen hol in den grond,
Maar rust in een open leger of huppelt in 't rond.

Als de haas een jager ziet,
Gevoelt hij een groot verdriet;
Maar ontwaart hij een brak,
Dan is hij volstrekt niet op zijn gemak;
Bemerkt hij een staanden hond,
Zoo kijkt hij benaauwd in 't rond;
Doch verneemt hij hazewinden,
Dan zegt hij: deze behooren niet tot mijn beste vrinden;
Bejegent hem daarentegen een verkapte dominee,
Ik meen een aanspreker, dan roept hij *hoezee!*
En ziet hij bij geval een Esculaap op hooge beenen loopen,
Geen nood, denkt hij, zijn afrekening met den aptheker staat nog open;
Ook heeft hij 't hoofd veel te vol van drankjes en pillen,
Dan dat hij mij, armen drommel, te lijf zoude willen.
De haas is behoorlijk van loopers of pooten

Digitized by Google

Voorzien en springt over heggen en slooten,
Als 't nood is,
En de sprong niet te groot is;
Ook draagt hij een vachtje, zoo mollig en zacht,
Dat de koû hem niet hindert, bij dag noch bij nacht.
Daarbij heeft hij een paar lepels of ooren,
Die het vallen van een speld wel kunnen hooren.
Wat zijn staart betreft, die is niet veel langer dan een duim,
En wordt door hem met gratie over den rug gebogen, op de wijs
van een pluim.
En eindelijk, rigt hij zich in zijn geheele lengte overend,
Dan lijkt hij zoo lang als een kind wel omtrent.

De haas
Is een heele baas,
Zoolang hij niet wordt gejaagd,
Of van zijne eksteroogen geplaagd;
Dan speelt hij en huppelt en maakt, als een volen,
Allerlei potsierlijke sprongen en kabriolen.
Maar wordt hij door een jagerbende overvallen,
Of hoort hij in de verte een geweerschot soms knallen,
Of een jagthond, hier of daar, bij poozen, aanslaan;
Dan oordeelt hij best, maar aan 't loopen te gaan,
En, in plaats van op zijn gemak nog wat te pirouetteeren,
Zich aan de oogen te onttrekken der honden en heeren,
Die, hoe hij moog tegenspartlen of protesteeren,
Hem anders zeer handig *ad patres* zouden depêcheeren.
En zoo ontkomt hij dan ook dikwerf 't gevaar,
Want in 't voeteeren is hij van zessen klaar.
Daarenboven misleidt hij wel eens die hem zoeken,
En weet door een zijsprong den brak te verkloeken.
Doch, hoe hij zijn best doe, de levensgevaren,

Digitized by Google

Die dreigen, te ontworstelen en 't lijf te bewaren,
Eens naakt toch zijn stonde en hij gaat er om koud:
Geen haas wordt in bosschen en velden ligt oud;
Hij leeft bij den dag; slechts een jaar twee, drie, vier,
Ten hoogste genomen, en dood is het dier.

De haas bemint het celibataire leven;
En, hoeveel vreugd ook het huwlijk aan andren moog geven,
Hij ziet er het schoone en het heil niet van in,
Omdat het hem hapert aan huislijken zin.
Wél heeft hij geen afkeer van 't andre geslacht;
Wél brengt hij 't zijn hulde, bij avond en nacht;
Maar wordt er gerept van een huwlijkscontract,
Dan heeft hij al aanstonds zijn biezen gepakt;
Hij houdt wel van mallen, doch mint er niet een,
En gruwt van een band, die een blok legt aan 't been.

De haas is vreesachtig en schuw uit den aard;
Het minste gerucht maakt hem bang en vervaard:
Een snorrende kever, een schuifelend blad —
En daadlijk begeeft zich de langoor op 't pad.
Geen wonder, bij dag leggen jagers en honden
Het toe op zijn leven, door allerlei vonden;
En naauwlijks is de avond of nachttijd gekomen,
Of weêr zijn er andre gevaren te schromen;
Dan toch staat er velerlei roofgediert klaar,
En loert en bedreigt met nog grooter gevaar;
Doch vangt nu de dageraad aan te lumieren,
Zoo planen er havikken, sperwers en gieren
De lucht in een kring door; en, waar hij moog gaan,
Zij vallen moorddadig en fel op hem aan,
En laten niet af, eer dat hij voor goed

Digitized by Google

Gehavend, verscheurd is en zwemt in zijn bloed.
Doch, mag hij gelukkig hun klaauwen ontvlugten,
Een ander en treuriger lot blijft te duchten;
Want zelfs, bij een wandling door duu en door dik,
Bevindt hij zich plotsling verward in een strik.
Dus, waar ook ter wereld het dier gaat of staat,
Zijn leven is veeg en het hangt aan een draad.
En daarom verblijft hij zoo ongaarne in bosschen,
Vermijdend een tweespraak met dassen en vossen,
Die sluw op hem loeren door loof en getakte;
En daarom begeeft hij zich meest naar de vlakte,
Alwaar hij, voor 't minste, om zich henen kan zien,
En, naar het te pas komt, den vijand ontvliên:
Zelfs, doet hij een dutje, hij neemt zich in acht:
Het oog blijft geopend en 't oor houdt de wacht.

Als 't herfstseizoen nadert,
En loof en gebladert,
Verbruind in zijn verven,
Begint te versterven;
Dan, zegt men, vergadert
Het Hazenverbond:
En de oudste van jaren,
Vergrijsd reeds van haren,
Spreekt volgender wijs met gepaste gebaren,
De luistrende club toe, gezeten in 't rond:

De moordende jagttijd, mijn Vrienden! is daar;
De jagthonden blaffen, de jagers staan klaar,
Om 't licht uit te blazen
Der weerlooze hazen.

Digitized by Google

Het zal er weêr spannen, dat weten wij goed;
Wis stroomt binnen kort vrij wat kostelijk bloed:
Geen onzer kan 't keeren,
Of 't noodlot bezweren.

Dan, wie van de velen, getroffen door 't lood,
Het leven verbeur' door een smartlijken dood;
Wij sneuvlen en vallen
Op eens toch niet allen.

Welaan dan, o Makkers! niet noodloos getreurd,
Maar fier onzen schedel ten wolken gebeurd!
De moed en 't vertrouwen
Heeft velen behouên.

Doch moeten wij sterven, zoo zij het met eer,
Op 't veld en getroffen door 's jagers geweer!
Opdat onze magen,
In latere dagen,
Nog roem op ons dragen.

Digitized by Google

AANTEEKENINGEN.

Digitized by Google

De navolgende *Aanteekeningen* zijn *gedeeltelijk* afkomstig van mijn Zoon. Zij, die ons kennen of herkennen, zullen uit het gehalte er van wel kunnen opmaken, wie er de auteur van is: ik achtte het evenwel niet overbodig, dit alhier met een paar woorden aan te stippen.

E. S.

Digitized by Google

AANTEEKENINGEN.

Voor en aleer wij overgaan tot het bespreken van eenige woorden, gezegden of uitdrukkingen, in dezen Rijmbundel voorkomende, die wij het niet onnoodig oordeelen een weinig toe te lichten, vinden we ons genoopt — en wel ter aanvulling van 't geen daarover reeds in 't Voorberigt is gezegd — de aandacht van den Lezer voor eene wijl te bepalen bij den titel van het Boekske, voor zoo verre betreft de aldaar gebezigde uitdrukking *Humoristische Legenden.*

Eerstelijk dan verbeelden wij ons, dat deze of gene eene aanmerking zou kunnen maken op het woord *humoristisch*, omdat, moge ook hier en daar een weinig *humor* doorstralen, dit toch in zijn oog op het geheel minder toepasselijk is, als zijnde er onder de stukjes, die welligt eer den naam van *luimig*, *burlesk*, *ironisch*, *satirisch* zouden mogen dragen dan wel dien van *humoristisch.* — Wat zullen we daarop antwoorden? alleen dit: dat, al ware onze landaard, over 't algemeen, in een ruimere mate met *humor* bedeeld, dan zulks werkelijk het geval is, het toch eene volstrekte onmogelijkheid zelfs voor den meest begaafden *humorist* mag heeten, om dien over eene reeks van meer dan twee duizend regels vol te houden, zoo dat elke volzin er, zoo te zeggen, den stempel van zou vertoonen.

Wat het woord *Legenden* betreft: men zou daarvoor, met het oog op 't *ensemble*, welligt een ander kunnen verkiezen, bijv. *vertellingen*, *beschrijvingen*, *invallen*, *schetsen;* doch, ofschoon wij gaarne toegeven, dat ook ten deze wel iets zij af te dingen, zoo moeten wij echter

Digitized by Google

gul bekennen, dat we dusverre geen voegzamer benaming en die even beknopt is er voor in de plaats konden vinden; weshalve wij dan ook, op het gevaar af, van daarom in den ban gedaan te worden, dit woord even als het andere maar hebben laten staan.

Bladz. 5. — *Hij gaat er om koud:*

Om koud gaan, om kroosjes gaan enz. voor *sterven*, *den geest geven*, zijn van die, 't zij dan *figuurlijke* of wel *euphemistische*, *verzachtende* spreekwijzen, die wij in menigte, vooral in onze *spreektaal* aantreffen, en waarvan ons een vrij uitgebreid overzigt wordt gegeven in den *Navorscher*, IX. 317; waarheen we, gemaks- en kortheidshalve, verwijzen.

Aldaar. — *Hij houdt wel van mallen doch mint er niet een,*
En gruwt van een band, die een blok legt aan 't been.

Het zal den beschaafden Lezer wel van zelf en zonder verdere aanwijzing in 't oog vallen, dat ik hier in mijn gerijmel heb gezinspeeld op de navolgende versregels uit Bürgers *Der Ritter und sein Liebchen:*

„Drauf ritt der Ritter hop sa sa!
Und strich sein Bärtchen trallala!
Sein Liebchen sah ihn reiten,
Und hörte noch von weiten
Sein Lachen ha ha ha! — —

Traut, Mädchen, leichten Rittern nicht!
Manch Ritter ist ein Bösewicht.
Sie löffeln wohl und wandern
Von Einer zu der Andern,
Und freien Keine nicht!"

of verkiest men die liever in het Nederduitsch te lezen, en zoo als ze, bij de overbrenging door onzen Tollens, zeker gewonnen hebben, dan luiden ze aldus:

Digitized by Google

„Daar reed de ridder, hopsasa,
En zong en neurde, trallala,
  En liet zijn liefje schreijen:
  Zij hoorde tusschenbeiën
    Zijn lagchen, ha ha ha!

Vertrouwt geen ridders, meisjes, neen!
Zij gruwen van een blok aan 't been;
  Zij stoeijen wat en mallen,
  En minnen (schijnt het) allen,
    En meenen er niet een."

Digitized by Google